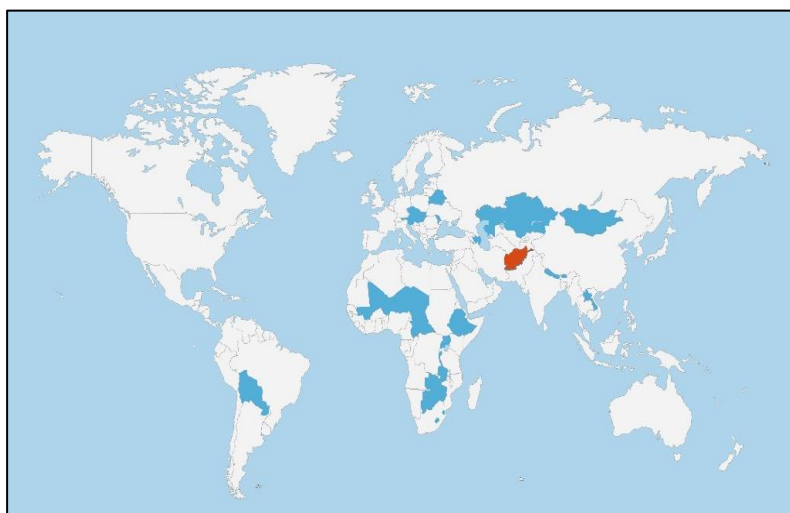

۲۹ جون، ۲۰۲۶

داکتر ضیا نظام

حقوق کشورهای محاط در خشکه در حقوق بین الملل قسمت سی و چهارم

فصل ششم - شرایط عمومی برای حمل و نقل راه آهن،

ماده ۲۴ - خدمات ترانزیت/عبوری،

- ۱- خدمات ترانزیت بر روی خطوط آهن که ممالک طرف های متعاقد را به هم مرتبط می سازد در ایستگاه های ارتباطی انجام خواهد پذیرفت. این خدمات در ایستگاه های مبادلاتی تعیین شده به وسیله موافقتنامه منعقد شده میان ادارات خط آهن همجوار انجام می پذیرد.
- ۲- ایستگاه های سرحدی و ارتباطی آن های خواهد بود که در ضمیمه شماره (۱) تعیین گردیده است. ترتیبات عملیاتی اساسی مرتبط با چنین اموری همچون بازرسی تخنیکی/فنی ترین های روی خط آهن و بازرسی کالاها در عبور ترانزیت در ایستگاه های ارتباطی انجام خواهد پذیرفت.
- ۳- طرف های متعاقد ادارات خطوط آهن های خود را به انعقاد موافقتنامه های میان خطوط آهن های یکدیگر و ترتیباتی که با مفاد موافقتنامه حاضر و ضمایم آن مطابق هستند تشویق می کنند.
- ۴- طرف های متعاقد قوانین استفاده از وایگون ها را تدوین می نمایند و چارچوب سازمان همکاری میان خطوط آهن، OSJD، RIV، RIC، PPW را در نظر خواهند داشت.
- ۵- طرف های متعاقد قوانین و رویه های در خصوص مسافری بین المللی راه آهن و عبور و مرور تدوین خواهند نمود و قوانین موافقتنامه حمل و نقل بین المللی مسافر (SMPO) همچنین موافقتنامه حمل و نقل بین المللی کالا (SMGS)، CIV، CIM /COTIF را در نظر خواهند داشت و قوانین و رویه ها را در چارچوب OSJD و UIC تدوین می نمایند.

فصل هفتم - شرایط عمومی حمل و نقل داخلی،

ماده ۲۵ - کشتی رانی آب های داخلی،

۱- طرف های متعاقد موافقت می نمایند که کشتی رانی در آب های داخلی آزاد باشد و عبور و مرور ترانزیت به روی کشتی ها و خدمه های طرف های متعاقد در آب های داخلی آن ها و در مطابقت با قوانین داخلی طرف ها باز باشد.

۲- طرف های متعاقد تأمین کمک های کافی کشتی رانی و اتخاذ يك فرکانس رادیویی مشترك برای تمامی کشتی های که در کشتی رانی آب راه های داخلی شرکت دارند را در مطابقت با قوانین اتحادیه حمل و نقل بین المللی ITU تقبل می نمایند.

۳- استفاده از وسایل راهبری در کشتیرانی، فرکانس رادیویی و دیگر تسهیلات بر يك اساس غیر تبعیضی در دسترس قرار خواهد گرفت و اگر مبلغی اخذ گردد در مطابقت با قوانین داخلی می باشد.

ماده ۲۶ - اسناد کشتی،

کشتی های که بار ترانزیت حمل می نمایند باید دارای اسناد باشد و در هر زمانی و به درخواست مقامات ذیصلاح طرف های متعاقد و در مطابقت با کنوانسیون تسهیل حمل و نقل بین المللی بحری ارائه می گردد.

فصل هشتم - قوانین در حمل و نقل جاده،

ماده ۲۷ - قوانین حمل در حمل و نقل جاده،

طرف های متعاقد قوانین حمل کالا و مسافرین و اثاثیه از طریق حمل و نقل جاده را بر اساس ضمیمه شماره (۶) اعمال خواهند کرد.

فصل نهم - کنترل گمرکات،

ماده ۲۸ - ایجاد نظام گمرکی ترانزیت/ عبور،

۱- به منظور تسهیل نقل و انتقال کالا در قلمرو خود طرف های متعاقد يك نظام گمرکی ترانزیت برای کالا و وسایل حمل و نقل بر اساس کنوانسیون های گمرکی بین المللی مربوط ایجاد می نمایند.

۲- طرف های متعاقد که عضو کنوانسیون گمرکی در خصوص حمل و نقل بین المللی کالا تحت پوشش کنوانسیون (TIR) می باشند مفاد این کنوانسیون را در بین خود اعمال خواهند کرد. طرف های متعاقد که هنوز به عضویت این کنوانسیون در نیامده اند، الزامی در رعایت مفاد این کنوانسیون ندارند.

۳- طرف های متعاقد که هنوز به عضویت این کنوانسیون در نیامده اند، امکان الحاق به این کنوانسیون را بررسی خواهند کرد.

ماده ۲۹ - ساده سازی و هماهنگ سازی روش های گمرکی،

طرف های متعاقد اقدامات لازم جهت ساده کردن امور کنترل گمرکی وسایل نقلیه، کالا، اثاثیه و مسافرین که از قلمرو آن ها عبور می نمایند را بر اساس مفاد ضمیمه (۷) انجام خواهند داد.

فصل دهم - اسناد و شیوه کار،

ماده ۳۰ - تلفیق و هماهنگ نمودن اسناد،

۱- طرف های متعاقد اذعان دارند که اسناد و روش کار نشانگر عناصر مهم مصرف و زمان هستند که بر فعالیت عملیات ترانزیت اثر می گذارند و توافق می نمایند که این مصارف و تأخیرها را به حداقل برسانند.

۲- بنابراین طرف های متعاقد متعهد می شوند که:

الف - اندازه اسناد را محدود ساخته و اقدامات و تشریفات مورد نیاز برای عبور ترانزیتی آن ها را حتی المقدور کاهش دهند.

ب - اسناد شان را با طرح و شیوه سازمان ملل متحد برای اسناد تجاری هماهنگ سازند.

پ - حتی الامکان مشخصات و کد کالاها را با آن های که معمولاً در تجارت بین المللی مورد استفاده واقع می شوند هماهنگ سازند.

ت - به صورت دوره ای ضرورت به تمامی اسناد و اقدامات تجویز شده برای عبور ترانزیت و استفاده از آن ها را مورد بررسی قرار دهند.

ث - هرگونه سند و نیازمندی صوری را که زائد تلقی شدن آن ها مورد توافق واقع شده و یا هیچگونه هدف

خاصی را تأمین نمی‌کند حذف نمایند.

ماده ۳۱ - اعلام تغییر در اسناد و شیوه کار،

طرف های متعاقد هرگونه نیازمندی و یا تغییر دیگری در اسناد و اقدامات تجویز شده را که باتوجه به عبور ترانزیتی قرار است صورت پذیرد، قبلاً به اطلاع طرف های متعاقد دیگر خواهند رساند.

ماده ۳۲ - اسناد و اقدامات اولیه،

اسناد و اقدامات اولیه‌ای که قرار است توسط طرف های متعاقد در جهت اجرای این موافقتنامه به‌کار گرفته شود در ضمیمه (۷) مشخص گردیده است.

فصل یازدهم - مفاد متفرقه،

ماده ۳۳ - ارائه تسهیلات بیشتر،

این موافقتنامه به‌هیچ وجه مستلزم لغو تسهیلات ترانزیتی که بیش از تسهیلات ترانزیتی قید شده در این موافقتنامه می‌باشد، نیست مشروط بر اینکه شرایط و ضوابط استفاده از چنین تسهیلاتی با اصول مندرج در این موافقتنامه همخوانی و انطباق داشته باشد. علاوه بر این موافقتنامه مانع از اعطای چنین تسهیلات بیشتری در آینده نخواهد بود.

ماده ۳۴ - قوانین داخلی،

۱- مادامی که این موافقتنامه و ضوابط آن مقرر نداشته باشد قوانین و مقررات داخلی مربوط به حمل و نقل به صورت برابر و بدون تبعیض نسبت به حمل و نقل ترانزیتی اعمال می‌گردد.

۲- طرف های متعاقد متعهد می‌گردند که در راستای مفاد این موافقتنامه قواعد، مقررات و اقدامات اداری مربوط به حمل و نقل ترانزیتی را هماهنگ کرده و ساده سازند.

ماده ۳۵ - کنوانسیون های بین‌المللی،

این موافقتنامه از مفاد لازم‌الاجرای کنوانسیون‌های بین‌المللی مربوط به موضوعات مورد بحث در موافقتنامه ممانعت به‌عمل نمی‌آورد مشروط بر اینکه اختلاف صرفاً بین طرف های قرارداد حمل و نقل که جایگاه اصلی تجاری آن‌ها در کشورهای عضو این کنوانسیون‌ها است بروز کند.

ماده ۳۶ - نظارت و اجرای موافقتنامه،

۱- طرف های متعاقد موافقت می‌کنند که ظرف ۶ ماه از لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه جهت هماهنگ سازی مسائل حمل و نقل ترانزیت، مرجعی را تحت عنوان «شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت (TTCC) برای نظارت و اجرای این موافقتنامه بوجود آورند.

۲- وضعیت این شورا از قبیل مقررات، ترکیب، وظایف و منابع بودجه آن در ضمیمه (۸) مشخص شده است.

ماده ۳۷ - حل و فصل اختلافات،

۱- در صورت بروز هر نوع اختلاف، بحث یا مطرح شدن هر نوع ادعا بین طرف های متعاقد که ناشی از این موافقتنامه و ضوابط آن یا مربوط به آن باشد و یا در صورت نقض، خاتمه یا بی‌اعتبار شدن آن نتوان از طریق مشورت بین طرف ها حل و فصل نمود، طرفین دعوا می‌توانند موضوع را به شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت (TTCC) ارجاع نمایند.

۲- هر اختلاف، بحث یا ادعا را که از طریق مشورت و یا از راه وساطت شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت (TTCC) نتوان حل و فصل نمود بنا به درخواست هر يك از طرف های متعاقد موضوع از طریق داوری حل و فصل خواهد شد و به این ترتیب به داورانی که با توافق بین طرف های متعاقد انتخاب شده‌اند ارجاع می‌گردد.

۳- در صورتی که هر يك از طرف های متعاقد نتواند در جریان داوری مندرج در این ماده شرکت نماید، یا شورای هماهنگی حمل و نقل ترانزیت نتواند در مورد انتصاب به توافق برسد هر يك از طرف های متعاقد دعوی می‌تواند از رئیس محکمه بین‌المللی عدالت درخواست نماید که داوران را تعیین نماید و این داوران نباید از اتباع هیچ يك از طرف های متعاقد باشند و این اتباع بر اساس مقررات داوری کمیسیون ملل متحد در خصوص حقوق بین‌المللی تجارت Uncitral در مورد حکمیت تصمیم اتخاذ خواهند نمود.

ماده ۳۸ - تصمیمات داوران،

تصمیم داورانی که بر طبق ماده (۳۷) منصوب گردیده اند نهایی بوده و برای طرف های متعاقد ذیربط

الزام آور می‌باشد.

ماده ۳۹ - گزارش داوران،

داوران وجود و ماهیت اختلاف و نیز شرایط کلی حل و فصل را به اطلاع تمامی طرف های متعاقد خواهند رساند. این اطلاعات که به زبان انگلیسی و روسی می‌باشد، ظرف مدت يك ماه پس از آنکه رأی نهایی صادر گردید، فرستاده خواهد شد.

فصل دوازدهم - بندهای نهایی،

ماده ۴۰ - وظایف امین/شخص یا ارگان مورد اعتماد اسناد،

۱- این موافقتنامه و همه اسناد الحاق، تصویب و امضای مشخص به امین اسناد سپرده می‌شود. دارالانشاء سازمان همکاری اقتصادی به عنوان امین اسناد این موافقتنامه عمل خواهد کرد.

۲- وظایف امین اسناد:

- الف -** متن اصلی این موافقتنامه را دریافت و نگهداری می‌کند.
- ب -** نسخه‌های برابر با متن اصلی این موافقتنامه را تهیه کرده و آن ها را به طرف ها و کشورهای حق دارند عضو این موافقتنامه شوند منتقل می‌کند.
- پ -** هر نوع امضای این موافقتنامه را دریافت می‌کند و هر گونه سند، ابلاغ و اطلاع مربوط به آن را دریافت کرده و نگهداری می‌کند.
- ت -** این که آیا امضاء و یا هر گونه سند، ابلاغ و یا اطلاع در رابطه با این موافقتنامه در شکل مناسب و صحیح آن می‌باشد یا خیر بررسی می‌کند و در صورت نیاز موضوع را به اطلاع کشور مورد بحث می‌رساند.
- ث -** اعمال، اطلاعات و ابلاغیه ها و اطلاعات مربوط به این موافقتنامه را به اطلاع طرف ها و ممالک که حق دارند عضو این موافقتنامه شوند می‌رساند.
- ج -** به کشورهای که حق دارند عضو این موافقتنامه شوند اطلاع می‌دهد که چه وقت امضاء و یا اسناد تصویب، پذیرش، تأیید و الحاق مورد نیاز برای لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه دریافت شده و یا به امانت گذاشته شده است.
- چ -** موافقتنامه فعلی مربوط به امضاء، تصویب و الحاق سایر ممالک را به اطلاع ممالک شرکت کننده می‌رساند.
- ح -** موافقتنامه فعلی اجرای اصلاحات این موافقتنامه را به اطلاع کشورهای شرکت کننده می‌رساند.
- خ -** این موافقتنامه را نزد دارالانشاء سازمان ملل متحد ثبت می‌کند.
- ۳- در صورت بروز هر گونه اختلاف بین يك مملکت و امین اسناد در رابطه با عملکرد وظایف امین اسناد، امین اسناد و یا آن کشور موضوع را به اطلاع ممالک امضاءکننده و طرف های متعاقد خواهند رساند.**

ماده ۴۱ - امضاء، تصویب، پذیرش، تأیید و الحاق،

- ۱- کشورهای عضو ایکو حق دارند که عضو این موافقتنامه شوند. سایر ممالک که عضو ایکو نیستند می‌توانند به شرط توافق همه «کشورهای عضو ایکو» عضو این موافقتنامه گردند. يك مملکت می‌تواند از طرق زیر عضو این موافقتنامه گردد:
- الف -** امضای که مشروط به تصویب، پذیرش و یا تأیید نباشد، یا **پ -** امضای که مشروط به تصویب، پذیرش و یا تأیید بوده و آن ها را به دنبال داشته باشد، یا
- پ -** الحاق.
- ۲- پس از لازم‌الاجراء اشدن، این موافقتنامه برای الحاق توسط کشورهای ذکر شده در بند اول که آن را امضاء نکرده‌اند مفتوح می‌باشد.
- ۳- اسناد تصویب، پذیرش، تأیید و الحاق به دارالانشاء سازمان همکاری اقتصادی سپرده می‌شود.

ماده ۴۲ - اعتبار اصلاحات،

هر مملکت که به این موافقتنامه بر اساس مفاد ماده (۴۱) بند (۱) جزء (پ) بپیوندد به منزله این خواهد بود که تمام اصلاحات و یا ضmann جدید این موافقتنامه را که در زمان الحاق نافذ بوده، پذیرفته است.

ماده ۴۳ - لازم‌الاجراء شدن،

۱- این موافقتنامه ۶ ماه پس از آنکه دولت های ۶ کشور عضو ایکو که حداقل یکی از آن ها مملکت ساحلی می باشد آن را غیر مشروط به تصویب، پذیرش و تأیید امضاء کرده و یا اسناد تصویب، پذیرش، تأیید و الحاق را به امین اسناد سپرده باشند، لازم الاجراء می گردد.

۲- برای هر کشوری که متعاقب تأمین شرایط به اجرا درآمده (و قید گردیده در بند اول) این موافقتنامه را تصویب کرده، پذیرفته، تأیید نموده و یا به آن ملحق گردد، این موافقتنامه ۳ ماه بعد از به سپرده گذاشتن سند لازم توسط چنین مملکتی به اجراء درمی آید.

۳- ضمیمه این موافقتنامه توسط مقامات ذیصلاح طرف های متعاهد انجام، تکمیل و تصویب می شود و از تاریخ تصویب آن ها توسط طرف های متعاهد یا در تاریخی که این موافقتنامه لازم الاجراء می گردد، هر کدام که دیرتر باشد، به موقع اجراء گذاشته خواهد شد.

ماده ۴۴ - تاریخ اعمال،

هر يك از طرف های متعاهد مفاد این موافقتنامه را در رابطه با عبور ترانزیت و قراردادهای مربوطه حمل کالا، اثاثیه و مسافر که در تاریخ لازم الاجراء شدن این موافقتنامه و یا بعد از آن در خصوص آن کشور منعقد گردیده اعمال خواهد کرد.

ماده ۴۵ - اعلام فسخ قرارداد،

۱- هر يك از طرف های متعاهد می تواند در هر زمانی پس از انقضای مدت ۲ سال از تاریخ به اجرا در آمدن آن به وسیله اعلام کتبی خطاب به امین اسناد این موافقتنامه را فسخ کنند.

۲- چنین اعلام فسخی در اولین روز ماه که متعاقب انقضای يك سال بعد از دریافت اطلاعیه توسط امین اسناد می آید اجرا خواهد شد. در صورتی که مدت بیشتری در این اطلاعیه قید شده باشد با انقضای این مدت طولانی تر پس از دریافت اطلاعیه توسط امین اسناد اعلام فسخ قرارداد به اجراء در می آید.

امضاءکنندگان زیر، ضمن تأیید قرارداد و با اختیار تام نسبت به آن ذیلاً در تاریخ های قید شده امضای خود را اضافه کرده اند.

به تاریخ ۹ ماه می ۱۹۹۸ م مصادف با ۱۹ ثور ۱۳۷۷ هـ ش در شهر الماتا در يك نسخه اصلی به زبان انگلیسی به امضاء رسید.

امضاء کنندگان:

۱- دولت اسلامی

افغانستان،

۲- جمهوری

آذربایجان،

۳- جمهوری

اسلامی

۴- جمهوری

قزاقستان،

۵- جمهوری

قرغیزستان،

۶- جمهوری اسلامی

پاکستان،

۷- جمهوری

تاجیکستان،

۸- جمهوری ترکیه،

۹- ترکمنستان،

۱۰- جمهوری

ازبکستان.